

[Bertel Dahlgaard.]

skulle komme den forvirring i hele det politiske billede her i salen, at det til syvende og sidst var venstres ordfører, der kom til at stå nærmest „Nationaltidende“ og ikke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullestrup). (Jørgen Jørgensen [Ullestrup]: Det ordner sig altsammen!). Ja, det regner jeg også med, og det håber jeg på, navnlig efter det ærede medlem hr. Himmelstrups tale, som jeg måske må betegne på den måde, at det ærede medlem har foretaget sin vandring hen ad knivsæggen med sin vanlige elegance; men jeg må måske dog føje til det venneråd, at han under den videre forhandling i udvalget, bl. a. om udlånet til mejerierne og andelsorganisationerne, så ikke glemmer, at han denne gang jo ikke skal hindre det; denne gang skal han jo til syvende og sidst stemme for det, og derfor kommer det så meget an på, at han hele tiden holder den rigtige jargon.

Vi kan fra vor side gå ind for den almindelige linie, som dette lovforslag følger, men der er enkelte af bestemmelserne, jeg må tage forbehold overfor, indtil enkelthederne er blevet nærmere belyst. Jeg vil gerne rette enkelte spørgsmål til den højtærede finansminister. Spørgsmålene har til dels en mere almen karakter, idet eventuelle indvendinger vedrørende de enkelte lovforslag jo naturligt vil blive fremsat af ordførerne ved forslagernes første behandling. Når jeg vil stille enkelte spørgsmål, står det i forbindelse med, at det synes, som om der i lovforslaget er taget forskellige — man kan vel sige — hinanden krydsende hensyn. Nu er det jo således, at anvendelsen af disse gavebeløb skal ske i forståelse med den amerikanske regering. Det siges herom i bemærkningerne til lovforslaget, at drøftelse i så henseende er optaget med den herværende amerikanske repræsentation. I denne udtryksform ligger, såvidt jeg kan forstå, at der ikke på forhånd er truffet nogen endelig aftale, og at regeringen derfor er rede til at forhandle om eventuelle forskydninger med hensyn til beløbenes fordeling til de enkelte formål.

Som det fremgår af lovforslaget, skal 65 mill. kr. anvendes til militære anlægsarbejder. Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan oplyse, hvilken art af anlægsarbejder der her tænkes på. Er disse 65 mill. kr.

kun at betragte som en forøgelse af de tidligere bevilgede 300 mill. kr., altså en ny almindelig forhøjelse af de militære anlægsbevillinger? Eller er det helt nye felter med hensyn til anlægsarbejde, der her tænkes taget op? Det vil interessere os at vide dette. Jeg går foreløbig ud fra, at det ikke er således, at det er stillet som en betingelse for Marshallpengenes øvrige anvendelse, at en ganske bestemt del anvendes til militære anlæg. Det har utvivlsomt herhjemme, sikkert også fra den højtærede finansministers side, fra første færd under Marshallordningen være anset for meget ønskeligt, at der ikke sker en sammenblanding af Marshallstøttens genrejsningsprogram og den militære organisation, der har sit udtryk i Atlantpagten. Ærede medlemmer har måske læst en kronik, der i dag står i bladet „Social-Demokraten“, skrevet af den tidligere handelsminister Krag, og som understreger netop dette ret stærkt, idet han gør opmærksom på, at de europæiske modtagerlande, altså Marshalllandene, samtidig med at de skulle nå til enighed om hensigtsmæssige metoder ved fordelingen på dette område, var forenet i den opfattelse, at politiske og militære spørgsmål holdtes strengt udenfor Marshallorganisationens formål. Det skriver tidligere handelsminister Krag udtrykkeligt, og jeg ville tro, at ganske uden hensyn til hvilke anskuelser man iøvrigt har på de militærpolitiske områder, vil man sikkert være enig med mig i, at det er meget ønskeligt, at der bevares det skarpest mulige skel mellem det sikkerhedsmæssige, der henhører under Atlantpagten, og så de økonomiske, sociale og kulturelle problemer, der henhører under andre internationale organer og institutioner, herunder den hidtidige Marshallorganisation.

Det er mig jo ikke ubekendt, at den egentlige Marshalladministration for så vidt har afsluttet sit arbejde nu, og at den er erstattet af, hvad man vel på dansk kan kalde den gensidige sikkerhedsadministration, og at denne gensidige sikkerhedsadministration er et udtryk for — og det giver tidligere handelsminister Krag også udtryk for i den nævnte kronik i dag —, at de økonomiske virkninger skydes i anden række, og at spørgsmålet om de militærpolitiske bevillinger, de militærpolitiske styrker, skydes frem i første række. Men jeg er